Relacje Federacji Rosyjskiej z Unią Europejską

Spis treści

Wstęp 5

Rozdział I
Czynniki kształtujące miejsce Rosji w stosunkach międzynarodowych 7
1.1. Konsekwencje zmian geopolitycznych dla Rosji 7
1.2. Rozszerzenie Unii na Wschód 10
1.3. Kierunek ideowo – programowy w rosyjskiej polityce zagranicznej 12

Rozdział II
Federacja Rosyjska – Unia Europejska – Polska 17
2.1. Rola Polski w stosunkach Rosji z Unią Europejską 17
2.2. Członkostwo Polski w Unii Europejskiej a stosunki polsko – rosyjskie 18
2.3. Obwód Kaliningradzki 23

Rozdział III
Perspektywy rozwoju Federacji Rosyjskiej i Unii Europejskiej 27
3.1. Wzajemna współpraca 27
3.2. Strategia rozwoju stosunków Federacji Rosyjskiej z UE na lata 2000-2010 29

Zakończenie 39
Bibliografia 41
Słowa kluczowe 43

Wstęp

Rozpad bloku wschodniego stanowił jedno z najważniejszych wydarzeń XX wieku, zmieniające nie tylko sytuację geopolityczną na obszarze b. ZSRR, ale również układ sił na świecie. Dla państw postkomunistycznych fakt ten implikował konsekwencje, geograficzne, polityczne, militarne oraz ekonomiczne. Polska przestała graniczyć na wschodzie z jednym państwem, jej nowymi sąsiadami zostały byłe republiki radzieckie: Federacja Rosyjska poprzez eksklawę – Obwód Kaliningradzki, a także Litwa, Białoruś oraz Ukraina. Kraje Europy Środkowej i

Wschodniej samodzielnie zaczęły kształtować swoją politykę zagraniczną, kierując się własnymi interesami narodowymi. W przypadku Polski od początku lat 90. za rację stanu uznano integrację ze strukturami zachodnioeuropejskimi – NATO i Unią Europejską.

Federacja Rosyjska nie jest w stanie jednoznacznie zdefiniować roli UE w polityce międzynarodowej. Z jednej strony postrzega Unię Europejską jako potencjalną przeciwwagę dla dominacji Stanów Zjednoczonych, z drugiej zaś widoczne są obawy rosyjskie, aby Unia nie stała się zbyt silna i nie stworzyła takiego ładu europejskiego, w którym Rosja pełniłaby funkcję marginalną.

Podstawowym atutem Federacji Rosyjskiej w polityce względem UE pozostają tradycyjne elementy mocarstwowości: potencjał polityczny: stałe miejsce w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, członkostwo w Grupie G-8, szczególne relacje z innymi mocarstwami, arsenał nuklearny oraz położenie strategiczne. Ale z drugiej strony Rosja to coraz biedniejsze państwo, starzejące się społeczeństwo, poszerzające się ubóstwo, przestarzała technologia. Rosja ma liczne kłopoty, ale umiejętnie je ukrywa. Podpisuje porozumienia strategiczne z państwami podkreślając w ten sposób swój mocarstwowy charakter. Posiada surowce energetyczne, od których uzależnionych jest wiele państw europejskich.

Rosja skupiła się na ustanowieniu nowej formuły w stosunkach z NATO, zintensyfikowała stosunki z poszczególnymi państwami europejskimi, a zwłaszcza z Wielką Brytanią, Niemcami i Francją. I tak było do czasu rozszerzenia Unii Europejskiej, a następnie wyborów prezydenckich na Ukrainie w 2004 roku, w które zaangażowały się nowe państwa członkowskie oraz sama UE na czele z Javierem Solaną. I nic nie pomogły w tym przypadku ścisłe związki Rosji z Niemcami i Francją.

Federacja Rosyjska w relacjach międzynarodowych to dziś z całą pewnością inne państwo. To sygnatariusz wielu porozumień, partner w rozwiązywaniu problemów światowych takich jak terroryzm. W tym obszarze nastąpiła zdecydowana poprawa w stosunku do poprzedniego ustroju. Inaczej niestety jest w polityce wewnętrznej Federacji Rosyjskiej.

Postępująca ewolucja ustroju politycznego Rosji w kierunku zwiększenia uprawnień władzy wykonawczej kosztem władzy ustawodawczej wywołuje krytykę ze strony UE. Nasilają się oceny, że proces demokratyzacji w Rosji uległ

zatrzymaniu lub nawet odwróceniu. Wszelkiego rodzaju inicjatywy społeczne są tłumione w zalążku. Dlatego obowiązkiem Europy jest wspieranie przemian w Rosji, a zwłaszcza wspierania społeczeństwa obywatelskiego w tym kraju.

Z uwagi na powyższe tematyka relacji Federacji Rosyjskiej z Unią Europejską jest nader aktualna. Praca składa się z trzech rozdziałów.

W rozdziale pierwszym zawarto czynniki kształtujące miejsce Rosji w stosunkach międzynarodowych. Scharakteryzowano konsekwencje zmian geopolitycznych dla Rosji, rozszerzenie Unii Europejskiej na Wschód oraz kierunek ideowo – programowy w rosyjskiej polityce zagranicznej.

W rozdziale drugim omówiono rolę Polski w stosunkach Rosji z Unią Europejską, członkostwo Polski w Unii Europejskiej a stosunki polsko – rosyjskie, a także Obwód Kaliningradzki.
W rozdziale trzecim przedstawiono perspektywy rozwoju Federacji Rosyjskiej i Unii Europejskiej. Omówiono wzajemną współpracę oraz strategię rozwoju stosunków Federacji Rosyjskiej z UE na lata 2000-2010.

Liczba stron	58
Nazwa Szkoły Wyższej	–
Rodzaj pracy	licencjacka
Rok oddania	2007

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!